

Impressziók

Minden egy szürke februári estén kezdődött... – írám, ha regény lenne. Persze eszem ágában sincs ezt tenni, pedig egy regényes történet ez, mely valóban egy szürke februári estén, baráti beszélgetés közben fogant. „Csináljunk valami olyat, ami még nem volt, valami olyat, ami kihívás zenészeknek és hangmérnöknek egyaránt!” Hogy mi kell hozzá? Végy egy ötletet, keress hozzá egy zeneszerzőt, sok-sok pénzt, és miután nem találtál, mutasd be a produkciót, úgy, ahogy megálmodtad!

A munka előkészítésekor Márta István zeneszerzőt kerestem meg először, mert az eddigi közös munkáinkat és ötleteit látva gondoltam, hogy ő az, aki elvetemült vállalkozásunkat rendszerezni tudja zenében. Sajnos ismert elfoglaltságai miatt (színházigazgatás, Művészetek Völgye, Magyar Fesztivál Szövetség) jó barátjához irányított. Nagy János jazz-zongorista és zeneszerző (Free Style Chamber Orchestra, European Mantra) személyében találtuk meg azt a zsenit, aki vállalkozott a zenei megvalósításra, azaz, hogy megírja Impressziók

négy harsonára, zongorára és ütőhangszerekre című művét, melyet maga a szerző, valamint Palya Bea, Kovács Tamás „Tobzi”, Karafiáth Orsolya és a Four Bones Harsonakvartett mutatott be 2007. június 21-én a Művészetek Palotája Fesztivál Színházában.

Hosszú volt az út idáig. Surround hangosítás, effektekkel, verssel, vetítéssel. Az ötletek meg voltak, de semmi más. Napokat beszéltem át a harsonakvartett tagjaival: Magyar Petivel, Villányi Lacival, Halász Ágostonnal, alias Gusztival és Gyetvai Petivel.

A produkció műszaki koordinátoraként kezdett kialakulni bennem a műszaki stáb. Persze szinte semmi sem a tervek szerint alakult. De erről kicsit később.

Akkoriban vettem az Audmaxnál egy Genelec szettet, ezért sokat jártam oda. Egyszer szóba került, hogy mire is készülünk valójában. Elmondtam Varga Krisztiánnak és Zöld Zsoltnak, hogy surround hangosítás, vetítés, vers, valami bitang hangzás a pozanokra... Természetesen egyből jöttek az ötletek részükről is – a terv láthatóan felcsigázta őket. Heteken be-

Előadásra kész a színpad

lül letisztult, hogy a cég lesz az eszközsponzora a bemutatónak. Folyamatos levélváltásokat tettek követték. Amikor június végére elkészült a zenei szerkezet, kikristályosodott a vetítés is – Merényi Dávid és Nagy Gergő fotóművészek munkájaként tizenötezer(!), ehhez a produkcióhoz készült fényképből formálódott a slideshow és VJ keverékeként egyedi módon megvalósított vetítés. „Na ebből DVD-t kell csinálni!”

Az első „összeeresztésre” a Biatorbágyi Faluházimpozáns koncerttermében került sor. Ezt az akciót gondos egyeztetés előzte meg. Az nem volt kérdés, hogy Audio-Technica mikrofonok és AEW5000 UHF rendszer lesz kitelepítve L’Acoustics ládákkal. Nagy dilemmát okozott a keverőasztal. Az utolsó pillanatban érkezett meg az ország első Tascam DM4800-as mixere, amit az „utazás” előtti napon Hajma Péter szakértelmére támaszkodva sikeresen elő is készítettünk. Már eközben feltűnt, hogy érdekes jószág ez a keverő...

Reggel megérkeztünk, össze-szereltünk. Jöhetnek a zenészek! Érkezésükkor láthatóan meglepődtek a felvonultatott eszközparkon. ATM350 csipetős hangszermikrofonok

VOX gitáreffektek, L’Acoustics lábmonitor és URH-s ATM350-esek várják a rezeket

az UHF adókkal várták a négy harsonát. A földön két Vox Tonelab SE, egy Korg AX3000G és egy Korg AX3B feküdt lábközelben. A zongora állványain egy pár AT4049, Tobzi nagydobján AT2020, a kongákon AE3000, a cajonnál ATM250DE duplakapszulás csoda, overheadként pedig egy pár ATM450 várta a munkát. Mikor Palya Bea is megérkezett, előkerült egy AE5400 kondi ének-mikrofon, ami óriási meglepetés volt számomra. Nem találkoztam még ehhez hasonló hangú ének-mikrofonnal. Érzékenysége mellett fantasztikusan használható,

egyáltalán nem gerjedékeny, ezt elmondhatom az általam használt összes Audio-Technica mikrofonra.

Tanulságos nap volt mindnyájunk számára. Újra átgondoltunk csatornakiosztást, mikrofonozást, az Eventide Eclipse paramétereit, mert hogy a mű is változott bemutatóig.

A koncert előtt három napot dolgozhattunk színpadon teljes felszereléssel, ami mindenképp hasznos és azt gondolom, egyedülálló a hazai produkciók körében. Itt vetettük el a fülmonitorok használatát, mert sajnos nagyon idegenkedtek tőle a művészek. Lábmonitorkból viszont első osztályú darabokat, 8”-os és 12”-os L’Acoustics hangfalakat szállított az Audmax.

A mikrofonozást illetően kipróbáltuk a cajonra az AE2500-t, a djambe-re, kongákra, pergőre és tamra pedig ATM350 került. A zongora mikrofonozásában is változás történt, mert a nyitott zongoratót nagyon begyűjtötte a perkát, ezért AE5100-ra módosítottunk a közben kipróbált AT4050SM-ről.

AE2500 duplakapszulás mikrofon a cajon hanglyukánál

ATM350 a pergőn

ATM350 a kongákon

Eljött a nagy nap. Izzalomból akkor sem volt kevés. Előző nap visszamondta a tv-stáb a felvételt, új operatőröket kellett keresni. A Tascam pultot nem tudtuk bevinni a Művészetek Palotájába, helyette van Studer Vista8 és MeyerSound hangrendszer. A reggeli szerelést, beállást hosszú próba követte. Közben sikerült megtalálni a surround hangzás és a harsonák gitáreffektes hangjai közti optimális arányokat, de sajnos kompromisszumok árán. A színházban kiépített hatáshangrendszert nem teljesen ilyen zenei használatra installálták, nem beszélve a Vista8 érthetetlen bugjáról, ami bizonyos csatornák lehetetlen surround-panorámázásánál bukott ki. Felejthetetlen kifejezést láttam a művészek arcán, amikor Nagy János a zongorája egy hangját leütve megtalálta a színpad rezonan-

ciafrekvenciáját egy hosszan bűgő hang „képében”, amit Krisztián egy pillanat alatt korrigált a lábmonitor elé guggolva a monitorútba inzertált, laptopról wifin vezérelhető DolbyLake MesaEQ-jával. A friss tv-stáb már a backstage forgatását követően kiépítette a HDV kamerák helyeit, így minden készen állt a premierre. Mindenki izgatottan várta a kezdést.

Nagyon jó volt hallgatni a nyüzsgő közönség teltházias atmoszféráját. 19:35, az ügyelő hív, a vezető operatőr és a kameramanok a helyükön, az Alesis HD24 forog, kezdődhet az előadás. Sötét. Megszólal az első hang. Ekkor mindnyájunkban szétáradt az öröm – igen, így találtuk ki, sikerült!

Azóta több vidéki és külföldi meghívást kaptunk, aminek

örömmel teszünk eleget. A DVD pedig készül. 16:9-ben, 5.1-es hanggal, sok extrával. Ezúton szeretném megköszönni mindenkinek, aki segítségével és szakértelmével hozzájárult a megvalósításhoz.

Dévényi Tamás
H.A.E.S.

A STÁB:

- Hajma Péter, Varga Krisztián, Zöld Zsolt (Audmax)
- Komlódi Gábor (Classic-Sound Hangstúdió)
- Vargha Máté (vezető operatőr), Csepeli Eszter, Halász Júlia, Horváth Péter (kameraman), Vida Zsolt és Vida Zoltán (S.A.I.N.T. videó)
- Mezei Márton, Kovács Károly és a MÚPA segítőképz stábjá